

**ความรับผิดชอบต่อสังคมผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี**
Social Responsibility of School Administrators Under the Pathum Thani
Office of Secondary Education Area 4

เทียนชัย นาคแผ่น¹, พิมลพรรณ เพชรสมบัติ²
Thianchai Nakpan, Pimolpun Phetsombat

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี 2) เปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี จำนวน 92 คน โดยการใช้สูตรของ เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie & Morgan) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสาธารณประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเศรษฐกิจ และด้านความรับผิดชอบต่อสังคมด้านกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) การเปรียบเทียบ ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้บริหาร สถานศึกษา

Abstract

This research aimed to 1) study the social responsibility of school administrators under the Pathum Thani Office of Secondary Education Area 4, and 2) compare this social responsibility of school administrators under the Pathum Thani Office of Secondary Education Area 4 according to gender, education level and work experience.

¹

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี e-mail: Thianchai_N@mail.rmUTT.ac.th

²

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี e-mail: Pimolpun_p@rmUTT.ac.th

The samples were 92 school administrators under the Pathum Thani Office of Secondary Education Area 4 chosen by using Krejcie & Morgan formula. A questionnaire was administered to collect the data which were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and Analysis of Variance: ANOVA.

The findings revealed that 1) the social responsibility of school administrators under the Pathum Thani Office of Secondary Education Area 4 was at a high level in an overview. Considering the particular viewpoint, the social responsibility in the public interest was the highest, followed by the social responsibility of economy and social responsibility of law respectively, 2) there was no difference in the comparison of the social responsibility of school administrators under the Pathum Thani Office of Secondary Education Area 4 according to gender, education level and work experience.

Keywords: social responsibility, administrators, school

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมืองในปัจจุบันทำให้การจัดการศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไป เพื่อพัฒนาบุคลากรให้สามารถเรียนรู้ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ในอนาคตได้อย่างเท่าทัน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดทิศทางการบริหารไว้ในมาตรา 39 ให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรงและพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 44 ได้กำหนดให้ปลัดกระทรวงและเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา เช่นกัน จากข้อกำหนดดังกล่าวทำให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบการบริหารจัดการงานด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในปีงบประมาณพ.ศ. 2558 มีจุดมุ่งหมายให้การศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยมีคุณภาพมาตรฐานระดับสากลบนพื้นฐานของความเป็นไทยให้นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพสูงสุดในตนมีความรู้และทักษะที่แข็งแกร่งและเหมาะสมเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ระดับสูงขึ้นไปและการดำรงชีวิตในอนาคต เร่งพัฒนาความแข็งแกร่งทางการศึกษาให้ผู้เรียนทุกระดับทุกประเภทรวมถึงเด็กพิการและด้อยโอกาสมีความรู้และทักษะแห่งโลกยุคใหม่ควบคู่กันไปโดยเฉพาะทักษะการอ่านเขียนและการคิดเพื่อให้มีความพร้อมเข้าสู่การศึกษาระดับสูงและโลกของการทำงาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้จัดให้วิชาธุรกิจศึกษาไว้เป็นส่วนหนึ่งของสาระการอาชีพ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยมีจุดมุ่งหมายให้พัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงานเห็น

แนวทางในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552)

ผู้บริหารจะต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญอย่างหนึ่งคือต้องมีความรับผิดชอบสูงทั้งในด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งความรับผิดชอบต่อสังคมเพราะความรับผิดชอบต่อสังคมของบุคคลนั้นมีความเกี่ยวเนื่องกับภาระหน้าที่และอุดมการณ์ของบุคคลนั้นเสมอ กล่าวคือเมื่อบุคคลมีสถานภาพและบทบาทแตกต่างกันในแต่ละสถานภาพบุคคลนั้นก็ย่อมจะมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบต่อคู่กับสถานภาพและบทบาทนั้นๆ เสมอและการที่บุคคลปฏิบัติภาระหน้าที่ด้วยความตั้งใจและปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ และพร้อมที่จะรับผลดีและผลเสียในการกระทำของตนก็จะทำให้บุคคลนั้นได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อและมีจิตสำนึกที่ดี ด้วยเหตุนี้ความรับผิดชอบต่อสังคมจึงเป็นเรื่องสอดคล้องกับภาระหน้าที่จิตสำนึกและอุดมการณ์เสมอ (โณทัย อุดมบุญญานภาพและคนอื่นๆ อ้างถึงใน วีรศักดิ์ จันทะสงคราม, 2549)

ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นคุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งนี้เพราะการที่จะได้รับความร่วมมือจากชุมชนภายนอกนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องดำเนินการเชิงรุกเข้าหาชุมชนโดยการร่วมกิจกรรมตลอดจนให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนให้ความช่วยเหลือชุมชนในด้านต่างๆ ผู้บริหารต้องให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและสังคมเป็นตัวอย่างที่ดีของครูและบุคลากรในสถานศึกษาในด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งนี้เพื่อปลูกฝังค่านิยมอันดีงาม ที่จะส่งผลดีต่อชุมชนและสังคมต่อไป

การดำเนินกิจการให้ยั่งยืน ไม่เพียงแต่หมายถึง การจัดหาผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่สร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าและดำเนินงานโดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสีย เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเท่านั้นแต่รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมในทุกๆ ส่วนทั้งภายในและภายนอกกิจการด้วย ดังนั้น กิจการต้องให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมร่วมกันมีความรับผิดชอบต่อสังคม ต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเป็นวิถีทางสู่ความยั่งยืนอย่างแท้จริง ซึ่งแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ต้องให้ความสำคัญ กับความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นผลมาจากความคาดหวังและความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง

จากเหตุผลและความสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษา ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี ผลการศึกษาจะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นและการจัดกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ทางด้านความรู้ให้กับตัวผู้ศึกษาเองยังเผยแพร่ความรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมไปยังสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี แล้วยังเป็นข้อเสนอแนะให้กับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยของผู้ที่สนใจต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี

2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ และระดับการศึกษาการทำงาน

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี ซึ่งเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จำนวน 92 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ ขอบเขตเนื้อหา และกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ข้างต้นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน และ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความรับผิดชอบต่อสังคม ตามแนวคิดของ Carroll ซึ่ง แบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ความรับผิดชอบด้านเศรษฐกิจ ความรับผิดชอบด้านกฎหมาย ความรับผิดชอบด้านจริยธรรม และความรับผิดชอบด้านสาธารณประโยชน์ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้บริหารการศึกษามีความรับผิดชอบต่อสังคมมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้บริหารการศึกษามีความรับผิดชอบต่อสังคมมาก
- 3 หมายถึง ผู้บริหารการศึกษามีความรับผิดชอบต่อสังคมปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้บริหารการศึกษามีความรับผิดชอบต่อสังคมน้อย
- 1 หมายถึง ผู้บริหารการศึกษามีความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ที่สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 4 ในการประชุมผู้บริหาร โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 92 ชุด โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี โดยนำจดหมายขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 แจกแบบสอบถาม และส่งแบบสอบถามให้ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลช่วงระหว่างภาคเรียนที่ 2/2561 ได้แบบสอบถามจำนวน 92 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 97.7 และประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9

2. การวิเคราะห์ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานีพบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .09) และเมื่อพิจารณารายด้าน ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสาธารณประโยชน์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.07) รองลงมาคือความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .18) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านกฎหมาย ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = .05)

2.1 ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเศรษฐกิจ พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี ในด้านเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .18) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีการสนับสนุนมาตรการประหยัดทรัพยากรในรูปแบบต่างๆ เช่น มาตรการประหยัดน้ำ มาตรการประหยัดไฟฟ้า การใช้กระดาษสองหน้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = .20) รองลงมาคือ มีผลคะแนนการวัดผลทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชาติอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = .57) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างพอเพียงและครบถ้วนสำหรับจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาและถูกต้องตามระเบียบราชการ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = .71)

2.2 ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านกฎหมาย พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี ในด้านกฎหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = .05) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดงานธุรการอย่างเป็นระบบ มีการจัดทำทะเบียนพัสดุ ครุภัณฑ์ อย่างถูกต้องตามระเบียบและตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .71) รองลงมาคือ มีการบริหารโรงเรียนตามพระราชบัญญัติ ระเบียบ กฎกระทรวงและกฎข้อบังคับตามที่กฎหมายกำหนด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = .66) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการจัดทำคู่มือ นักเรียนหรือธรรมนูญโรงเรียนหรือกฎ ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ให้ครู บุคลากร นักเรียนและผู้ปกครอง ได้ยึดถือปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = .79)

2.3 ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านจริยธรรม พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี ในด้านจริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .06) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ช่วยเหลือเกื้อกูลบุคลากรในสถานศึกษา นักเรียน ตลอดจนชุมชนในทางสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = .60) รองลงมาคือ สนับสนุนให้นักเรียน ครู และบุคลากร ได้รับการอบรมด้านศีลธรรมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = .70) และข้อที่มีความคิดเห็นเฉลี่ยในระดับต่ำที่สุด คือ เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ใต้บังคับบัญชา และนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = .80)

2.4 ความรับผิดชอบด้านสาธารณประโยชน์ พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี ในด้านสาธารณประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, $S.D. = .07$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีการบริการชุมชนโดยการเอื้อเฟื้อด้านอาคารสถานที่และจัดทำหลักฐานอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ ($\bar{X} = 4.82$, $S.D. = .44$) รองลงมา คือ มีกิจกรรมรณรงค์ เชิญชวนในวันสำคัญต่างๆ อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และมีหลักฐานประกอบ ($\bar{X} = 4.81$, $S.D. = .07$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนอกเหนือจากกิจกรรมบังคับของหน่วยงานต้นสังกัด ($\bar{X} = 4.68$, $S.D. = .59$)

3. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

3.1 การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี โดยจำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี โดยจำแนกตามระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

3.3 การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี โดยจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี มีประเด็นที่จะอภิปรายผล ดังนี้

1.ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา 4 ด้าน คือ ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเศรษฐกิจ ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านกฎหมาย ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านจริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสาธารณประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันหน่วยงานต้นสังกัด ได้มีการกำหนดนโยบายให้ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไว้ในหลายๆ ด้านและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการติดตามและประเมินผล ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการ อีกทั้งกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมหลายๆ กิจกรรมยังเป็นกิจกรรมหลักที่สถานศึกษาต้องดำเนินการอยู่เป็นประจำ จนแยกไม่ออกจากกิจกรรมทั่วไป จึงทำให้ผู้บริหารไม่อาจจะละเลยความรับผิดชอบต่อสังคมของตนเองไปได้ สอดคล้องกับรัตนชัย สรสุวรรณ (2557) พบว่า การบูรณาการความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า สามารถนำไปบูรณาการได้กับการบริหารงานตามขอบข่ายงาน 4 ด้านของโรงเรียนมีความเหมาะสม เป็นไปได้ ถูกต้อง ครอบคลุมสอดคล้องกับทฤษฎี หลักการ แนวคิดตามกรอบการวิจัย

1) ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเศรษฐกิจ จากผลการวิจัยพบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะโรงเรียนมาการตอบสนองนโยบายของ

กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การสนับสนุนมาตรการประหยัดทรัพยากรในรูปแบบต่างๆ เช่น มาตรการประหยัดน้ำ มาตรการประหยัดไฟฟ้า การใช้กระดาษสองหน้าซึ่งมีนโยบายหลายๆ สถานศึกษาสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ มีผลคะแนนการวัดผลทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชาติอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานค่าเฉลี่ย มีการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างพอเพียงและครบถ้วนสำหรับจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาและถูกต้องตามระเบียบราชการสอดคล้องงานวิจัย รัตนชัย สรสุวรรณ (2557) พบว่า การบูรณาการความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนควรบริหารทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคลในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนควรส่งเสริมและสร้างโอกาสให้ บุคลากรที่มีคุณภาพแต่ไม่ได้รับการสนับสนุนให้มีโอกาสทางการบริหารในโรงเรียนด้วย ความยุติธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ พร้อมพิไล บัวสุวรรณ (2551) กล่าวว่า การที่สถานศึกษาจะสามารถพัฒนาผู้อื่นหรือผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีสติปัญญา กอปรทั้งความรู้ และความคิดแล้ว สถานศึกษาต้องพัฒนาตนเองให้เป็นมากกว่าการเป็นเพียงสถานที่ๆ ให้ความรู้ กล่าวคือ ต้องพัฒนาตนเองให้มีความเป็นอัจฉริยะ ที่สามารถสร้าง และใช้องค์ความรู้ของตนเองได้อย่างรวดเร็วที่สุด และด้วยต้นทุนที่ต่ำที่สุด

2) ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านกฎหมาย จากผลการวิจัยพบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมด้านกฎหมายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะ โรงเรียน มีการจัดงานธุรการอย่างเป็นระบบ มีการจัดทำทะเบียนพัสดุ ครุภัณฑ์ อย่างถูกต้องตามระเบียบและตรวจสอบได้ มีการบริหารโรงเรียนตามพระราชบัญญัติ ระเบียบ กฎกระทรวงและกฎข้อบังคับตามที่กฎหมายกำหนด เพราะทุกสถานศึกษาจะต้องบริหารสถานศึกษาตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ตามขอบข่ายการบริหารโรงเรียน 4 ด้าน คือการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป สอดคล้องงานวิจัย รัตนชัย สรสุวรรณ (2557) พบว่า ประเด็นการ หลีกเลียงการร่วมกระทำผิด ประกอบด้วยจำนวน 4 ตัวแปร กล่าวคือ โรงเรียนควรทราบถึงราย ละเอียด เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และการบริการที่ซื้อเข้ามาว่ามีการผลิตที่มาจากสภาพของสังคม และสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างไร โรงเรียนควรหลีกเลี่ยงการมีความสัมพันธ์กับหน่วยงานใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อสังคม โรงเรียน ไม่ควรเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งแบบทางการ และไม่เป็นทางการกับองค์กรใดๆ ที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งในบริบท ของการจัดซื้อหรือการจ้างเหมางาน โรงเรียนควรพิจารณาถึงการออกแถลงการณ์ต่อสาธารณะ หรือการกระทำใดๆ ที่แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนจะไม่ให้การยอมรับต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน

3) ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านจริยธรรม จากผลการวิจัยพบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมด้านจริยธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งทางโรงเรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลบุคลากรในสถานศึกษา นักเรียน ตลอดจนชุมชนในทางสร้างสรรค์ ตามแผนปฏิบัติการสถานศึกษา มีการสนับสนุนให้นักเรียน ครู และบุคลากร ได้รับการอบรมด้านศีลธรรมอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องงานวิจัย บุญรอด บุญเกิด (2555) การรับรู้ตนเองด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในการนำจริยธรรมสู่ชุมชนของพระสงฆ์ จังหวัดชลบุรี พบว่าพระสงฆ์ในจังหวัดชลบุรี มีระดับการรับรู้ตนเองด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในการนำจริยธรรมสู่ชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้ความรู้แก่ชุมชนการเป็นแบบอย่างพฤติกรรม การประพฤติตน ซึ่งมีความคิดเห็นสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรศักดิ์ จันทะสงคราม (2549) ที่ทำการวิจัยเรื่องการรับรู้ตนเองด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ตนเองด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบำเพ็ญประโยชน์และสร้างสรรค์ความเจริญให้ชุมชนและสังคมอยู่ในระดับมาก

4) ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสาธารณประโยชน์จากผลการวิจัยพบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสาธารณประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะโรงเรียน มีการบริการชุมชนโดยการเอื้อเฟื้อด้านอาคารสถานที่และจัดทำหลักฐานอย่างเป็นระบบ มีกิจกรรมรณรงค์ เชิญชวนในวันสำคัญต่างๆ อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และมีหลักฐานประกอบ สอดคล้องงานวิจัยของธงชัย เจนโกศล (2557) พบว่า คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาเมื่ออาชีพตามความคิดเห็นของครูผู้สอนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ด้าน การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, อ้างถึงใน วีรศักดิ์ จันทะสงคราม, 2549) กล่าวไว้ว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นการรู้จักฐานะของตนเองที่มีต่อสังคมและปฏิบัติอย่างถูกต้องและเหมาะสม ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม โดยให้ตระหนักและยอมรับว่าประโยชน์จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าขาดประโยชน์ส่วนรวม และไม่ละเลยที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตน และกระทำในสิ่งที่จะราหรือก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวทำให้ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านสาธารณประโยชน์อยู่ในระดับมาก 2. ผลการเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี โดยจำแนกตามเพศ มีความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี ที่มีเพศ ต่างกันมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่สถานศึกษาไม่แตกต่างกัน พบว่างานวิจัยของกุลนัดดา สุวรรณศรี (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ที่มีอิทธิพลต่อคุณค่าตราสินค้า “ฮอนด้า” และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ความรับผิดชอบต่อสังคมมีผลทำให้ผู้บริโภคมีการรับรู้คุณค่าตราสินค้าด้านความซาบซึ้งถึงคุณค่าตราสินค้า คือการทำให้ลูกค้ามีความพอใจที่เกิดจากการที่ลูกค้าได้รับสินค้าหรือบริการที่เหนือความคาดหมายของเขา มีผลทำให้ลูกค้าซื้อสินค้าของบริษัท สอดคล้องงานวิจัยขององอาจ แสนมาโนช (2558) พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 คนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 และพบว่า จีระ จันทรชานา (2559) เพศหญิงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเขตภาคกลาง ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการตรวจสอบภายในของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคกลาง จำแนกตามเพศ พบว่าในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี โดยจำแนกตามระดับการศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษา ต่างกันมีระดับความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2) ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน สอดคล้องงานวิจัยรัชชัยย์ อ่อนสร้อย(2556) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนตามทัศนะ

ของผู้บริหารและครู ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามระดับ การศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีมีทัศนะว่าภาวะผู้นำว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือ ความล้มเหลวของ โรงเรียนเป็นสิ่งที่แสดงถึงคุณภาพของโรงเรียนที่ดำเนินการสอดคล้องงานวิจัย ของรุ่งภา สันติศิริรินทร์ (2551) เรื่องการศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของครูโรงเรียนในเครือ พระแม่มาลี ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิสองกว่าปริญญาตรี มีคุณภาพชีวิตการ ทำงานไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี โดยจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ข้อที่ 3. ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านจริยธรรม อยู่ใน ระดับมาก และที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 6 - 10 ปี พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ข้อที่ 4. ความรับผิดชอบต่อสังคมด้าน สาธารณประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด และที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปข้อที่ 1. ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเศรษฐกิจ และ 3. ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านจริยธรรม อยู่ใน ระดับมาก และอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ มีความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้อง ตามสมมติฐานข้อที่ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี มีประสบการณ์ทำงาน ต่างกันมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่ตอบสนองเป้าหมาย สถานศึกษาแตกต่างกัน สอดคล้องงานวิจัยของอาจ แสนมาโนช (2558) ความรับผิดชอบต่อสังคม ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำแนก ตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีระดับ ความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่แตกต่าง กันทั้งในภาพรวมและรายชั้นตอน และยังสอดคล้องงานวิจัย ลัดดาวัลย์ อินทโชติ(2559) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์ ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน ของสถานศึกษา แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน การวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการผู้ที่มี ประสบการณ์ ทำงานที่มากกว่า ย่อมมีความรู้มากกว่าผู้ที่มี ประสบการณ์ทำงานน้อย จึงมีความ คิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ พัฒนาสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษา แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความ รับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้คือ ความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านกฎหมาย ความรับผิดชอบต่อสังคมด้าน สาธารณประโยชน์ และความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ ซึ่งในแต่ละด้านสามารถ สรุปได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเศรษฐกิจ พบว่า มีการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างพอเพียงและ ครอบคลุมสำหรับจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาและถูกต้องตามระเบียบราชการ มีค่าเฉลี่ย

ต่ำที่สุดดังนั้นผู้บริหารควร ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างพอเพียงและครบถ้วนสำหรับจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาและถูกต้องตามระเบียบราชการ

2. ความรับผิดชอบด้านกฎหมาย พบว่า มีการจัดทำคู่มือนักเรียนหรือธรรมนูญโรงเรียนหรือกฎ ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ให้ครู บุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง ได้ยึดถือปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้บุคลากรครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจัดทำคู่มือนักเรียนหรือธรรมนูญโรงเรียนหรือกฎ ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ให้ครู บุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง ได้ยึดถือปฏิบัติ

3. ความรับผิดชอบด้านจริยธรรม พบว่า เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ใต้บังคับบัญชาและนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญและความใกล้ชิดกับผู้ใต้บังคับบัญชา และนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

4. ความรับผิดชอบด้านสาธารณประโยชน์ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนอกเหนือจากกิจกรรมบังคับของหน่วยงานต้นสังกัด ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนอกเหนือจากกิจกรรมบังคับของหน่วยงานต้นสังกัด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ควรวิจัยเพื่อศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี เท่านั้น จึงควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อื่นๆ หรือศึกษาเชิงเปรียบเทียบแต่ละพื้นที่ว่ามีความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันหรือไม่

2. การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาภาครัฐ แต่ยังมีได้ศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาภาคเอกชน ดังนั้นจึงขอเสนอให้ผู้วิจัยครั้งต่อไปศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาภาคเอกชน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีรวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี บิดามารดา และสมาชิกในครอบครัว ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนให้กำลังใจ ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของผลสำเร็จในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). การเสวนาการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สืบคนจาก <http://www.thaigov.go.th/th/news-ministry>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลนัดดา สุวรรณศรี (2555) ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ที่มีอิทธิพลต่อคุณค่าตราสินค้า “ฮอนด้า “ และแนวโน้ม พฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อ มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทร์วิโรฒ ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด จีระ จันทรชานา (2559) ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดและกำไรสุทธิที่มีต่อราคาและผลตอบแทนหลักทรัพ์ กรณีศึกษา : กลุ่มธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพ์แห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- ธงชัย เจนโกศล. (2557). คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพอ้างตามความคิดเห็น ของ ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8.ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
- บุญรอด บุญเกิด. (2555). การรับรู้ตนเองด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในการนำจริยธรรมสู่ ชุมชนของพระสงฆ์ จังหวัดชลบุรี. สาขาวิชาศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พร้อมพิไล บัวสุวรรณ. (2551). Corporate Social Responsibility (CSR) กับการสนธิพลังเพื่อ พัฒนาสถานศึกษาอัจฉริยะ. วารสารเกษตรศาสตร์ธุรกิจประยุกต์. 8(3), 3-11.
- รุ่งนภา สันติศิรินันต์. (2551). การศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของครูโรงเรียนในเครือ พระแม่ มารี., สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตน์ชัย สรสุวรรณ. (2557). การบูรณาการความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.ดุษฎีนิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ สาขา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีระศักดิ์ จันทะสงคราม. (2549). การรับรู้ตนเองด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราช ภัฏมหาสารคาม.
- รัชชัย อ่อนสร้อย (2556) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนตามทัศนะของผู้บริหารและ ครูในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ,ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา- การบริหารการศึกษา ,มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- ลัดดาวัลย์ อินทโชติ(2559) บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ,สาขาวิชาการบริหาร

องอาจ แสนมาโนช (2558) ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ –
ในพระบรมราชูปถัมภ์